

בולעטין # 361 - תשרי תשנ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני שופטים - פרק ה - רמז נח

מדוע בושש רכבו לבוא. שלשה דברים זה בצד זה מי שאמר זה לא אמר זה, מדוע בושש רכבו לבוא אמר אמו של סיסרא, הלא ימצאו יחלקו שלל אמרה אשתו וכלותיו, ורוח הקודש אומרת כן יאבדו כל אויביך. כיוצא בו הזקנים אומרים ידינו לא שפכו את הדם הזה, הכהנים אומרים כפר לעמך ישראל ורוח הקדש אומרת ונכפר להם הדם. כיוצא בו הכר נא למי החותמת אמרה תמר, צדקה ממני אמר יהודה, ולא יסף עוד לדעתה אמרה רוח הקדש. כיוצא בו באנו אל הארץ אשר שלחתנו אמר יהושע, עלה נעלה אמר כלב, אפס כי עז העם אמרו מרגלים. כיוצא בו מי יצילנו מיד האלהים האדירים אמרו כשרים שבהם, רשעים שבהם אמרו אלה הם המכים את מצרים עשר מכות היו לו ושלמו, אמר להם הקדוש ברוך הוא אין לי מכה מעתה אני מביא עליכם מכה שלא נהיתה מעולם אלו עכברים שהיו שומטים את מעיהם, גבורים שבהם היו אומרים התחזקו והיו לאנשים. כיוצא בו מיכה המורשתי וגו' וינחם ה' על הרעה עד כאן אמרו כשרים שבהם, רשעים שבהם אמרו גם איש מתנבא בשם ה',

אמרו כשם שנהרג אוריה כך ירמיה חייב ליהרג, אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיה לבלתי תת אותו ביד העם. כיוצא בו תחת התפוח עוררתיך עד כאן אמרה רוח הקדש וישראל אומרים שימני כחותם על לבך ואומות העולם אומרים כי עזה כמות אהבה. כיוצא בו בלתי אל המן עינינו אמרו ישראל. והמקום מפייס והמן כזרע גד הוא. כיוצא בו ואתה עיף ויגע אלו ישראל ולא ירא אלהים זה עמלק וכה"א חי ה' שכבי עד הבקר, חי ה' ליצאו נשבע ולאשה אמר שכבי עד הבקר:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)